

İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ BÜLTENİ

Sayı : 1 MAYIS 2012

İstanbul Tıp Fakültesi'nin Değerli Mensupları,

Otuz sekiz yıl önce öğrenci olarak başladığım İstanbul Tıp Fakültesi'ne 2009-2012 arasında Dekan olarak hizmet vermek benim için büyük onurdu. İstanbul Üniversitesi Rektörünün teveccühü ve YÖK Genel Kurulunun ataması ile, ikinci Dekanlık dönemi icraatına başlamanın heyecan ve gururunu yaşıyorum.

1827'li İstanbul Tıp Fakültesi, Türkiye'nin ilk (orijinal) tıp eğitim kurumudur. Misyonunu, “iyi hekimlik için gerekli bilgi , beceri ve tutumla donatılmış bireylerin eğitimini sağlayan, toplumun ihtiyaçlarına yönelik ve evrensel bilime katkıda bulunacak bilimsel araştırmalar yapan, nitelikli sağlık hizmeti sunan bir kurum” olarak tanımlamıştır.

Anayasa'nın 130. maddesi ve İstanbul Üniversitesi'nin misyonunda belirtildiği gibi üniversiteler, bilgi üreten, eğitim-öğretim yapan, dünyaya/ülkeye, çevreye, insanlığa ve insanlara hizmet eden kurumlar olarak tanımlanmaktadır. Bu son üç yıl içinde, İstanbul Tıp Fakültesi'nde yetki, görev ve sorumlulukların dağılımında bazı kökten değişiklikler yaşadık: Akademik faaliyetlerin (eğitim –öğretim, araştırma / bilgi üretme) planlama, sürdürme ve denetlenmesi Dekanlık tarafından, sağlık hizmetlerinin örgütlenme ve icrası ise Başhekimlik tarafından koordine edilmek üzere yeni bir yapılanma modeli benimsedi. Geçiş dönemi halen sürmektedir. Bu uygulamanın, büyük ölçekli ve heterojen bir işletme niteliğindeki fakültemizin karmaşık ve aşırı uzmanlaşmış akademik faaliyetlerine, sağlık hizmetlerine olumlu etkisinin önümüzdeki dönemde farkedilir hale geleceğini bekleyebiliriz.

Çalışmalarımızda çoğulcu-katılımcı demokrasi ve saydam yönetim uygulamalarının esas olmasına özen göstermeye gayret ettik. Kurul ve komisyonlarımızın çerçevesini genişlettik; tüm karar ve uygulamalarda ortak aklın yetkinliğine başvurduk. Bir öğretim üyesi platformu olan Genel Akademik Kurul yanında anadal/yandal uzman kurulları, uzmanlık öğrencileri, sağlık çalışanı ve idari personel kurulları, hizmet alımı personel kurullarını başlattık ve belli aralıklarla topladık. Böylece her kesimden çalışmalarımızın sorunlarının doğrudan ve yüz yüze irdelenmesi, bazen hemen, bazen sonraki kurullara taşınacak çözümler ışığında tartışılması amaçlandı. Yönetimde her türlü icraatta oluşan bilgi birikimi ve algoritmalar yazılı protokollere dönüştürülmektedir. Öğrencilerimizle doğrudan iletişimi sağlamak amacıyla sınıf bazında her dönem iki kez olmak üzere planlanan öğrenci kurulları müfredat programına yerleştirilmiştir.

İstanbul Tıp Fakültesi'nde son 30 yılda akademik üretkenlik onbeş kat artmıştır. 2010 yılında, PubMed'de taranan dergilerde 443 yayın İTF kaynaklıdır. Önümüzdeki dönemde tıpta uzmanlık öğrencisi tezlerinin yayına dönüşümünü teşvik edecek ve evrensel bilgi üretimine katkısını niceliksel ve nitelik açısından destekleyecek adımların atılması planlanmaktadır.

Eğitimde uluslararası standartların sağlanması amacıyla iki önemli hamle yapılmıştır. Mezuniyet öncesi eğitimin ulusal akreditasyonu için, 09.02.2012 tarihinde özerk bir akademik değerlendirme kurumu olan UTEAK'a (Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu) başvurulmuştur. Ulusal akreditasyon önümüzdeki

on yılda bir zorunluluğa dönüşme yolunda olan uluslar arası akreditasyonun ön aşamasıdır. Önceki dönemlerden devraldığımız ve hızlandırarak sürdürdüğümüz, tıp eğitiminin yatay ve dikey entegrasyon temelli, öğrenci odaklı örgütlenmesini hedefleyen müfredat değişimi çalışmaları, akreditasyon için de destek oluşturacaktır. Sürece zemin teşkil etmesi amacıyla 2010 yılından bu yana eğitimde multidisipliner modül ve seçmeli ders uygulamaları denenmekte ve geliştirilmektedir. Tıp eğitiminde önemli bir kaynak eksikliğini gidermek ve ÇEP çerçevesinde temel bilgilerin sunumunda standardizasyon sağlamak amacıyla, anabilim dallarının öneri ve katkılarıyla hazırlanmasına başlanan öğrenci ders kitapları serisi, İstanbul Tıp Fakültesi'nin 185. kuruluş yılı olan 2012 içinde tamamlanmaya çalışılacaktır.

Mezuniyet sonrası eğitimde uluslar arası ve ulusal akreditasyonu olan anabilim dalları dışında tüm anabilim dallarının öz değerlendirme raporu UEEK' nda (Uzmanlık Eğitimi ve Eşyetkilendirme Kurulu) sunulmuştur. Mart 2012 itibariyle uluslar arası ve ulusal akreditasyonu tanımlanan 31 anabilim dalından 10'unun akreditasyonu gerçekleşmiştir.

Bültenin içinde ayrıntılı bir şekilde değinildiği gibi, 2011 yılında önce Ocak ayında 28160 sayılı yasa ile, daha sonra Ağustos ayında 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ortaya çıkan değişikliklerle eğitim, bilgi üretme ve sağlık hizmetlerinde, hukuki ve idari süreçte belirsizlikler oluşmuştur. Kurumun, öğretim üyeleri ve sair personelin yeni uygulamadan zarar görmemesi ve sistemin adil olarak uygulanması için gerekli özen gösterilmiştir. 2011 yılından bu yana Fakültemizde 149 öğretim üyesinin mesai sonrası meslek icra etmesi nedeniyle, yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerine katılması ve 72 öğretim üyesinin ücretsiz izine ayrılmasına rağmen Fakültemiz tüm çalışanlarının özverili katkılarıyla önemli aksamalara neden olmayacak şekilde bu zor dönemden çıkmaya çalışmaktadır. Önümüzdeki dönemde kampüsün yenilenmesiyle fiziksel yeniden yapılanma sürecinin getireceği zorlukları aşma gücü de Türkiye'nin ilk tıp kurumu olan fakültemizde mevcuttur.

İstanbul Tıp Fakültesi öğretim elemanları, sağlık çalışanları ve idari personelin her türlü krizi, dönüşüm ve gelişim için fırsata çevireceği ümidi ve temennisi ile Fakültenin değerli mensuplarına saygılar sunarım.

Prof. Dr. M. Bilgin SAYDAM

Dekan

İstanbul Tıp Fakültesi'nin Değerli Mensubu,

Türkiye'nin en eski ve köklü Tıp Fakültesi olan İstanbul Tıp Fakültesi'nin 185. yılında bültenle sizlere ulaşmanın gururunu yaşıyoruz. Kurulduğu günden beri aralıklarla yayınlanan bültenin kurumsallaşması için bülten yayın yönergesi hazırlandı. Bu yönerge gereği atanan editör, editör yardımcıları ve yayın kurulu üç ayda bir bülteni sizlere ulaştırmanın çabası içinde yoğun bir şekilde çalışmalarını sürdürmektedir. Bültenin ilk sayısında yeni ve önemli haberlerin sizlere duyurulması amaçlandı.

Bunlardan birincisi Fakültemizin ve birimlerinin temsilcisi olan Dekan'ımız Prof. Dr. Mehmet Bilgin Saydam'ın ikinci dönem için yeniden atanmasıdır. Prof. Dr. Mehmet Bilgin Saydam 2012 - 2015 yılları arasında görev yapacaktır. Gelecek sayıda Prof. Dr. Mehmet Bilgin Saydam'ın ilk dönem akademik ve idari icraatlarının özeti sizlere ulaştırılacaktır.

İkinci önemli haber Fakültemizin yerinde ve yeniden yapılandırılmasıdır ki bu konu idari haberler köşesinde ayrıntılı bir şekilde ele alınmaktadır. Yayıncılık hayatında ilk dergiyi, ilk bülteni çıkarmak zordur ancak yayının devamlılığını sağlamak daha da zordur. Bültenin kesintisiz olarak yayınlanacak gelecek sayılarında her zaman iyi, güzel haberleri sizlere duyurmak dileğiyle.

Saygılarımızla

Dr. Ateş KADIOĞLU

Yayın Kurulu Adına

YÖK Üyesi ve İÜ Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet, 18 Nisan 2012 tarihinde İÜ İstanbul Tıp Fakültesi Akademi Kurulu'na katıldı.

Genel Akademik kurul, Gaziantep'te bir hasta yakını tarafından öldürülen Kalp Damar Cerrahisi Uzmanı Dr. Ersin Arslan için yapılan saygı duruşu ile başladı.

İstanbul Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mehmet Bilgin Saydam'ın açılış ve gündem konuşmasının ardından sunumunu gerçekleştiren İÜ Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet, üniversitede yaşanan akademik ve bilimsel gelişmeler hakkında bilgi verdi.

İÜ Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet konuşmasını iki bölümde gerçekleştirdi. İlk bölümde "Tam Gün ve Afiliasyon" çalışmaları hakkında ayrıntılı bilgiler aktardı, yapılan çalışmaları değerlendirdi. İstanbul Tıp Fakültesi öğretim üyelerinin konu hakkında görüşlerini aldı. Ayrıca Tam gün ve Afiliasyon konusu ile ilgili önerisi olan öğretim üyelerinin görüşlerini kendisine bildirmesi halinde yeni bir perspektif belirleyebileceklerini söyledi.

Konuşmasının ikinci bölümünde ise Çapa Yerleşkesi Yenileme Projesi ile ilgili bir sunum yaptı.

İÜ Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet, konuşma sonrası öğretim üyelerinin sorunlarını dinledi, sorularını cevaplandırdı.

İÇİNDEKİLER

Editör:

Prof. Dr. Ateş KADIOĞLU

Editör Yardımcıları:

Prof. Dr. Gülay ÜZÜM

Doç. Dr. Barış BAKIR

Yayın Kurulu:

Prof. Dr. Semra DOĞRU ABBASOĞLU

Doç. Dr. Vildan ERTEKİN

Doç. Dr. Kemal NİŞLİ

Doç. Dr. Cüneyt TÜRKMEN

Doç. Dr. Umut BARBAROS

Doç. Dr. Samuray TUNCER

Doç. Dr. Atacan ATALAR

Doç. Dr. Mine GÜLLÜOĞLU

Uzm. Dr. Halil YAZICI

Dr. Bahar TEKSÖZ

Öğr. Temsilcisi Abdülbaki BİLEN

Hemşirelik Hiz. Müd. Şehrinaz POLAT

Hemşirelik Hiz. Müd. Muavini Habibe AYYILDIZ ERKAN

Basımevi Şefi Müzehher KESİM VERŞEN

Web Tasarım Ahmet YIKILMAZ

- ✚ Dekanın Mesajı
- ✚ Editörün Mesajı
- ✚ İdari Haberler Köşesi
- ✚ Öğretim Üyeleri Köşesi
- ✚ Anabilim-Bilim Dallarımızı Tanıyalım
- ✚ Bir Konu Bir Yazar
- ✚ Uzman Kime Danışsın
- ✚ Tıpta Uzmanlık Köşesi
- ✚ Tıp Öğrencileri Köşesi
- ✚ Hemşireler Bildiriyor
- ✚ İlgili Dernek ve Vakıflar Köşesi
- ✚ Bülten Yönergesi

İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ BÜLTENİ

İDARİ HABERLER KÖŞESİ

Son bir yılda İstanbul Tıp Fakültesi'nde gündemi meşgul eden iki önemli gelişme oldu. Bunlardan birincisi direkt olarak öğretim üyelerini ilgilendiren dolaylı olarak tüm İstanbul Tıp Fakültesi eğitim sistemini etkileyen hekimlerin çalışma şeklini yeniden düzenleyen Kanun Hükmünde Kararname'nin yürürlüğe girmesi idi.

Diğer önemli bir gelişme ise aylardır devam eden tartışmalara ve belirsizliğe son veren "Çapa taşınacak mı? Çapa yıkılacak mı? Çapa yeniden mi yapılacak?" sorularına cevap olacak Çapa ve Cerrahpaşa hastanelerinin yerinde kalarak modern bir şekilde yapılanması konusunda yetkili firma ile anlaşma imzalanması oldu.

Kanun Hükmünde Kararname

İstanbul Tıp Fakültesi, Ocak 2010'dan beri öğretim üyelerinin tam gün uygulaması adı altında serbest meslek icra etme haklarının elinden alınmalarını yoğun olarak tartışmaktadır. Tartışma konusu olan yasa, ÜNİVERSİTE VE SAĞLIK PERSONELİNİN TAM GÜN ÇALIŞMASINA VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN-5947, 21/01/2010 tarihinde "*Öğretim elemanları yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde ücretli veya ücretsiz, resmi veya özel başka herhangi bir iş göremezler, ek görev yapamazlar, serbest meslek icra edemezler*" şeklinde düzenlenerek öğretim elemanlarına tam gün çalışma şartı getirildi. Tam gün yasasına geçiş süresi "*Bu maddenin yayımlandığı tarihte kısmi statüde görev yapmakta olan öğretim üyelerinden, kanunun yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde talep edenler devamlı statüye geçirilir. Bu süre içerisinde talepte bulunmayanlar istifa etmiş sayılır*" maddesine göre bir yıl olarak belirlendi. Bir yıl içinde tam güne geçmeyen öğretim üyelerinin ise fakülteden ayrılması anlamına gelmekteydi.

Yoğun tartışmaların nispeten azaldığı ve kanunun kabul edildiği süreç işlerken ana muhalefet partisi (CHP) adına yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi'ne yapılan başvuru sonuçlandı ve Anayasa Mahkemesi 21 Temmuz 2010'da "*Anayasa Mahkemesi'nin 15/7/2010 tarih ve*

2010/29E.2010/90K sayılı kararıyla iptal edilmiştir." kararıyla yasa iptal etti ve serbest zamanlarda çalışma

yaşamının Anayasaya aykırı olduğunu belirtti. Bu karardan sonra öğretim üyeleri devamlı statüde çalışacak ve mesai sonrası meslek icra edebileceklerdi.

Daha önce mesai sonrası öğretim üyelerine çalışma yaşağı getiren Sağlık Bakanlığı'nın yeni hedefi mesai saatleri oldu. Öğretim üyelerinin mesai saatleri içinde hasta bakma, ameliyat etme ve idari görevlerde bulunmaları 26 Ağustos 2011 tarihli, 650 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile engellendi. Bu KHK'ye göre "*Öğretim üyeleri, yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunma ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai sonrası çalışabilecekler*" denilerek yeni bir öğretim üyesi profili çizilmiş olup, öğretim üyelerinin döner sermayeye katkı sağlayacak çalışmalarda bulunamayacakları belirtildi. Tıpta uzmanlık öğrencilerinin ve tıp öğrencilerinin öğretim üyesi eşliğinde hasta muayene etme ve ameliyat yapma imkanı ise eğitimden sayılmadı. Ayrıca hastanede özellikli ameliyatları yapabilecek öğretim üyelerinin izni olmadığı için birçok hastanın tedavisi de aksadı. Direkt olarak öğretim üyelerini ilgilendiren bu kararnamenin asıl

mağdurları ise, tıp öğrencileri, tıpta uzmanlık öğrencileri ve hastalar oldu.

Öğretim üyelerinin mesai saatleri içerisinde çalışma haklarını ellerinden alan bu yasa ile öğretim üyeleri resmi veya özel sektör arasında seçim yapılmak zorunda bırakıldı. Bu nedenle birçok öğretim üyesi emekli olarak, istifa ederek veya ücretsiz izin alarak fakültemizden ayrılmak zorunda kaldı.

Ocak 2011 itibarıyla İstanbul Tıp Fakültesinde toplam 485 öğretim üyesi mevcuttu. Öğretim üyelerinin

36'sı kendi isteğiyle emekli olurken, 10 öğretim üyesi yaş haddi nedeniyle emekli oldu. Öğretim üyelerinin 78'i ücretsiz izin talebinde bulundu. Ocak 2012'de ise toplam 446 öğretim üyesi çalışmakta olup, bu öğretim üyelerinin 322'si yalnızca fakülte içinde, 149'u mesai dışı meslek icra etmektedir.

Ocak 2011- Ocak 2012 Öğretim üyelerinin bölümlere göre dağılımı

Birim	Ocak 2011	Ocak 2012
Temel Bilimler	69	68
Dahili Bilimler	241	225
Cerrahi Bilimler	175	153
TOPLAM	485	446

İstanbul Tıp Fakültesi Yeniden Yapılandırılıyor...

Yapı olarak ömrünü doldurmuş, depremde hasar görmüş tehlikeli binalarıyla yıllardır hizmet veren Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve "Çapa" olarak bilinen İstanbul Tıp Fakültesi binalarının yıkılıp yeniden yapılmasına karar verildi.

Cerrahpaşa ve İstanbul Tıp Fakültesi yerleşkelerinin yenilenme projesi danışmanlık hizmeti alımı imza töreni 28 Aralık 2011 tarihinde, İ. Ü. Rektörü Prof. Dr. Yunus Söylet ile İtalyan firması Proger S.p.A Firması Projeler Genel Koordinatörü Mario Masciarucci arasında imzalandı.

-Projenin kapsamı

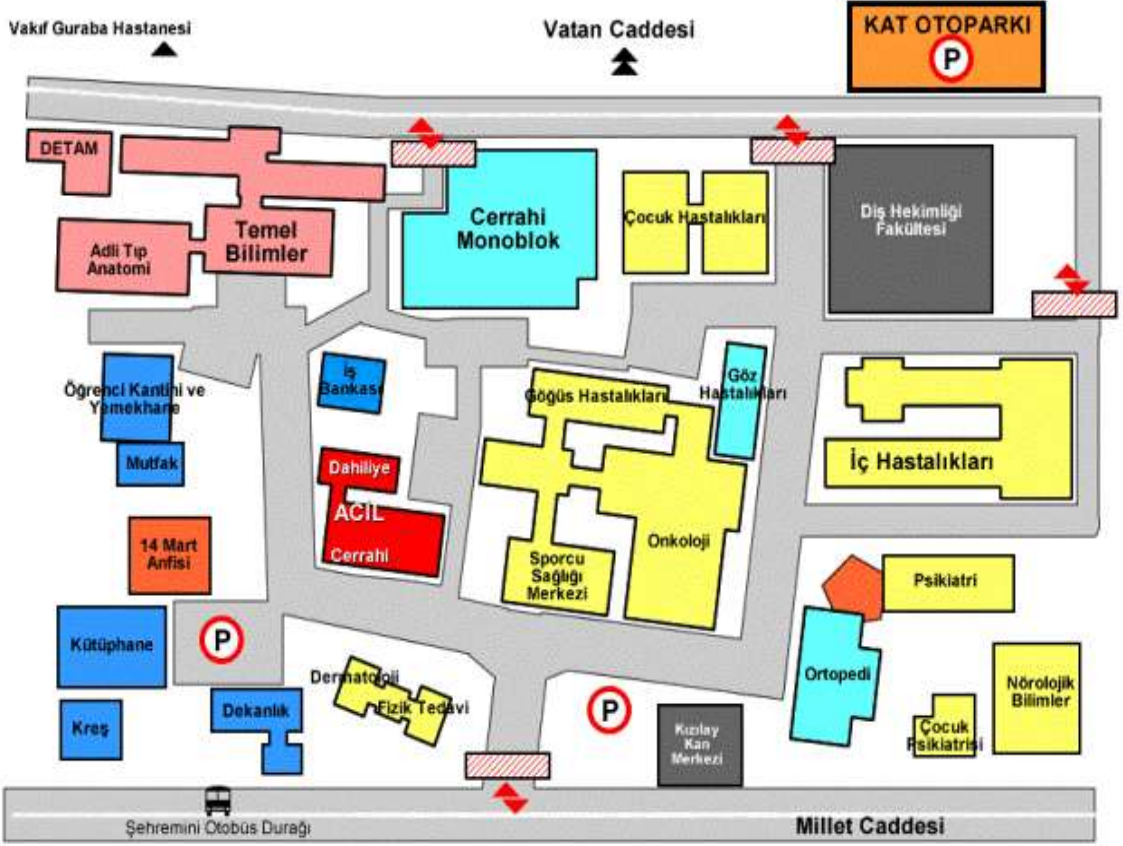
İ. Ü. Çapa ve Cerrahpaşa Yerleşkeleri Proje Müşavirliği I. Aşama Danışmanlık Hizmeti Alımı işinin PROGER S.p.A. firması tarafından yapılmasına karar verildi.

Yaklaşık 110 bin metrekare olan Çapa yerleşkesinde imar uygulaması, yerleşkenin

yeraltı (jeoradarla) ve yer üstü arkeolojik durumunun değerlendirilmesi, zemin, depremsellik gibi etütlerin yapılması, yerleşkelerde yaptırılacak olan tıp fakültesi, tıp fakültesi hastanesi, diş hekimliği fakültesi, yüksekokul ve muhtelif enstitülere ait eğitim-öğretim ve hastane binaları, idari hizmet binaları ve sosyal donatı alanlarını (kütüphane, yurt, kafeterya, kreş, kan merkezi, sosyal tesis, misafirhane, otel, sığınak, otopark, müze vs) kapsayacak *master* planın oluşturulması ve ön projenin yapılması hizmetlerinden oluşmaktadır (**Şekil 1**).

Çapa ve Cerrahpaşa isimleri korunarak, kent içi yerleşkelere sahip olmanın avantajının devam etmesi fikriyle yerleşkelerin yerinde yıkılıp yapılmasının en uygun olduğu şeklinde görüş birliğine varıldı.

Bu proje ile daha modern binalarda hizmet vermek, fakülteleri, sosyal alanları çağdaş hale getirmek, öğrenci başına düşen ideal metrekareyi hem fakülte, hem yurt binalarında yakalamak, 60 kitaba düşen bir metrekare kütüphane alanını yükseltmek ve 500 metre yürüyünce mutlaka bir sosyal alana ulaşmak medeniyetini yaşatacak kampüsler oluşturmak planlanmaktadır.

Şekil 1: İstanbul Tıp Fakültesi (Çapa) Yerleşkesi

Prof. Dr Ateş KADIOĞLU

Prof. Dr. Atıl YÜKSEL

26 Ağustos 2011 tarihli, 650 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ve getirdikleri...

27 Ağustos 2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 650 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile,

- 1- 657 sayılı yasaya bağlı olarak çalışan meslektaşlarımızın mesai sonrası çalışma hakları ellerinden alınmıştır.
- 2- Öğretim üyelerine yeniden çalışma yasakları getirilmiştir. “Öğretim üyeleri, yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla” mesai sonrası çalışabileceklerdir. Aynı KHK ile, öğretim üyelerinin idari kadrolarda görev alma hakları da ellerinden alınmıştır.

Bayram tatili öncesi, kamuoyunda tartışılmadan, Sivil Toplum Kuruluşları ile görüşülmeden, meclis komisyonlarında değerlendirilmeden, baskın tarzında çıkartılan bu KHK'nin içeriğinden önce çıkış şekli tuhaftır. Kararname ile öğretim üyelerinin mesai sonrası çalışabileceklerine dair Anayasa Mahkemesinin verdiği kararın bir anlamda etrafından dolanılmış, mesai sonrası çalışan öğretim üyeleri için yeni bir öğretim üyeliği modeli üretilmiştir. 650 sayılı KHK'yi Sağlık Bakanlığının tek taraflı olarak, YÖK ile tartışmadan çıkardığı duyuların alıyoruz. Üniversite hastanelerini pek çok yönüyle derinden etkileyen bu kararnamenin tek taraflı olarak çıkarılmış olmasını yadırgıyoruz.

Hasta bakma hakkı ile birlikte öğretim üyesinin eğitim ve araştırma hakları da kısmen elinden alınmıştır. Tıpta uzmanlık eğitimi sadece kuramsal değil, uygulamalı eğitimi de içerir. Hasta muayene ve tedavisi, her tür girişimsel işlem, cerrahi müdahaleler bu eğitimin bir parçasıdır. Pek çok klinik araştırma da hastalara ait muayene bulgularının kullanılmasını gerektirmektedir.

Tezler, araştırmalar, vizitler, konseyler, vaka tartışmaları, morbidite-mortalite toplantıları, raporlara imza vb. gibi süreçlere katılım nasıl olacaktır? Tıp fakültesi öğrencilerinin, uzmanlık öğrencilerinin, yandal uzmanlık öğrencilerinin eğitimleri ile ilgili sorunlar nasıl yönetilecektir? Bu soruların cevapları yoktur. Kaos yaratılmıştır.

Üniversite kliniklerinden ayrılacak öğretim üyelerinin sayısı ile ilgili tahminler yapılmakta, bu sayının çok da fazla olmayacağı ve telafi edilebileceği vurgulanmaktadır. Ayrılacakların nitelikleri ile ilgili öngörülerden kaçınılmaktadır. Klinikler, on yıllar içinde oluşan gelenekleri ile birer ekoldürler. Bu gelenekler yıkılacaktır. Özümlenerek elde edilmiş bilgiler, tutumlar, deneyimler heba olacak ve sonraki kuşaklara aktarılamayacaktır.

Üniversite hastanelerinde özellikle deneyim gerektiren nitelikli işler yapılamaz duruma gelmiştir. Durumun çözümüne yönelik olarak, “**uzman gönderme**” modeli önerilmiştir. Bu öneri, deneyimli öğretim üyesi açığının, genel işler yapacak şekilde yetiştirilmiş olan uzmanla kapatılabileceği yanlış düşüncesini taşımaktadır. Bu model, öğretim üyesini değersizleştirecek, uzmanı yetersizleştirecek ve hastayı çaresizleştirecektir. Bütün bunların sorumluluğunu kim üstlenecektir? Ve nihayet “**hastaları yurt dışına gönderme**” modeli sunulmuştur. Yurt dışından hekim ithal etme önerisinin, hastaları yurt dışına gönderme modeliyle pekiştirildiği bu süreç, korkarım hekimlik mesleğine talebi azaltmanın yanısıra, yetmişmiş iyi hekimlerimizi yurt dışına kaçıracaktır.

Süreç içinde pek çok değerli öğretim üyesi ve klinik şef / şef yardımcısı emekliliklerini istemişler veya istifa etmişlerdir. Devamı da gelecektir. Kamuda yıllardır özveri ile çalışan bu kişiler, özel sektöre doğru itilmektedirler. Yaratılan modellerle, kamu sağlık hizmetinin kalitesi düşecek, nitelikli kadrolar vakıf üniversitelerine ve özel sektöre kayacaktır. Bu süreç ile ilgili olarak ise, ince ince hazırlıklar yapılmaktadır. Bunun

çarpıcı örneklerinden biri olarak, 14 Eylül 2011 tarihinde Sağlık Bakanlığı ile Özel Hastaneler ve Sağlık Kuruluşları Derneği (OHSAD) arasında bir mutabakat metni oluşturulmuştur. Bu protokolün iki maddesini dikkatlerinize sunuyorum. 1) “*Özel Sağlık Sektörü ile kamu hastanelerinde çalışan hekimlerin ortalama gelirleri arasında çok yüksek farklar olması, hekimlerin kamu ile özel sektör arasında geçiş yapmalarına ve personel dağılımı cetveli dengesizliğine yol açabilir. Bu sebeple Özel ve Kamu Hastaneleri ve Üniversiteler hastanelerinde çalışan hekim gelirlerinde anormal farklar olmamalıdır.*” 2) “*Üniversiteden ayrılarak özel hastanede çalışacak öğretim üyeleri ile ilgili OHSAD gerekli çalışmaları yaparak Sağlık Bakanlığına iletacaktır. Bu çalışma sonrasında Sağlık Bakanlığı Üniversiteden ayrılarak (veya ücretsiz izne ayrılarak) Özel Hastanelerde çalışacak hekimlerle ilgili ek kadroların ne şekilde verileceğini belirleyecektir.*”

Görüldüğü gibi, ana hedef, üniversitelerin daha iyi çalışması değildir. Hedef, özel hastane zincirlerinin karlılarını maksimize edeceği bir düzen oluşturulmasıdır.

44 yaşına kadar sadece kamuda çalışmış, doçent olduktan 7 sene sonra yasaların verdiği hakla yarım gün çalışmaya geçerek muayenehane açmış, bu arada fakültede haftada 20 saat yüksek tempolu hizmet vermiş, bunun karşılığında 1000 TL civarında net maaş almış, muayenehanesini irtibat bürosu olarak hiç kullanmamış, son zamanlarda tanımlandığı gibi rantiyeci olmayan, onuru kırılmış pek çok öğretim üyesinden biri olarak kurumum, hastalarım ve kendim için duyduğum derin huzursuzluğu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Prof. Dr. Atıl YÜKSEL

İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi

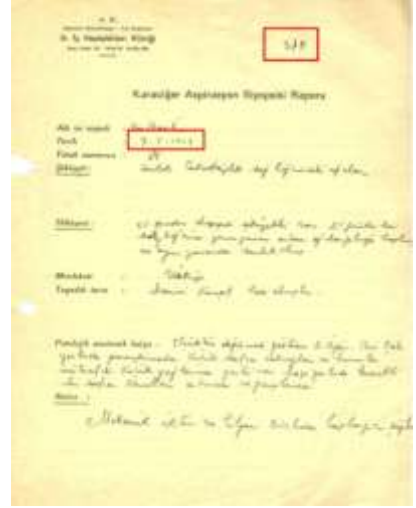
Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Perinatoloji Bilim Dalı'nın 26 Ağustos 2011 öncesi başkanı
Biraz eğitici, biraz da araştırmacı, hastaya el süremeyen ve hatta uzaktan bakamayan Öğretim Üyesi

ANABİLİM-BİLİM DALLARIMIZI TANIYALIM

Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı

Doç Dr. Filiz AKYÜZ

Modern Türk Tıbbının kökeni birçok bilim dalında olduğu gibi İstanbul Üniversitesi'nin geçmişi ile ilişkilidir. Günümüzdeki İTF Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı Çapa yerleşkesinde bulunan üçüncü Dahiliye Kliniği'nden doğmuştur. Gastroenteroloji ve hepatolojinin gelişimi Ord. Prof. Dr. Ekrem Şerif Egeli ve Prof. Dr. İlhan Ulagay'ın adı konulmamış çalışmaları ile başlamıştır. Dr. İlhan Ulagay ve Dr. Necdet Sezer karaciğer biyopsisini ilk yapan kişilerdir. Daha sonraları karaciğer hastalıklarında çalışmalarıyla ülkede öncülük eden kişi Prof. Dr. İlhan Ulagay olmuştur. Arşivimizde 1949 yılında Ord. Prof. Dr. Tevfik Sağlam hocanın klinik direktörlüğü döneminde yapılmış 370 protokol nolu karaciğer biyopsi raporunun varlığı İTF'de hepatolojiye olan ilginin en azından 60 yıldan fazla süredir devam ettiğini göstermektedir.

Resim 1 : İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı arşivinden 1949 yılına ait 370 protokol nolu karaciğer iğne biyopsisi raporu.

Aynı klinikte çalışan ve daha sonra klinik direktörü olan Ord. Prof. Dr. Ekrem Şerif Egeli kalp ve karaciğer hastalıkları konuları ile yakından ilgilenirken; sıcak ışıklı rijid ve Wolf'un kullandığı eski bir cihaz (**Resim 2**) ile gastroskopik muayene yapmıştır. Bu İstanbul Tıp Fakültesi'nde gerçekleştirilen ilk endoskopik muayenedir.

Resim 2: Ord. Prof. Dr. Ekrem Şerif Egeli tarafından Türkiye'de ilk defa kullanılmış olan semi-fleksibl Wolf marka gastroskop.

Resmi anlamda 1963 yılında Prof. Dr. Müfide Küley başkanlığında (Resim 3) Gastroenteroloji ve Prof. Dr. İlhan Ulagay (Resim 4) başkanlığında ise Hepatoloji seksiyonları kurulmuştur. Bu dönemde başkanlarla birlikte gastroenteroloji seksiyonunda Uzm. Dr. Rauf Sezer, hepatoloji seksiyonunda ise Prof. Dr. Süleyman Yalçın ve Uzm. Dr. Mehmet Oran bulunmakta idi. Gastroenteroloji bölümünde Dr. Rauf Sezer, Hirsowich'in ACMI panendoskopunu kullanması ile rijid endoskoplarla gastroskopide sağlanan %20'lik başarı oranlarının %90'lara çıkmasını sağlamış ve böylece İTF'de endoskopinin gastroenterolojide kullanımı rutine girmiştir.

Resim 3: Prof. Dr. Müfide KÜLEY

1964-1965 yıllarında Dr. Mahmut Karaağaç ve Dr. Nurten Erol Gastroenteroloji bölümüne katılmışlardır. Hepatoloji bölümünde çalışmakta olan Dr. Mehmet Oran 1968 yılında Almanya'da eğitimini tamamlayarak öğrendiği laparoskopi işlemini hepatoloji seksiyonunda uygulamaya başlamış ve rutin kullanımını sağlamıştır. 1970 yılında Dr. Atilla Ökten Hepatoloji seksiyonu kadrosuna katılmıştır.

1973 yılında İstanbul Tıp Fakültesi'ndeki II. ve III. Dahiliye Klinikleri birleştirildiğinde Gastroenteroloji ve Hepatoloji bölümleri de birleşerek Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı kurulmuş ve başkanlığına Prof. Dr. İlhan Ulagay getirilmiştir. Kuruluşunda kadro başkan Prof. Dr. İlhan Ulagay ile Prof. Dr. Süleyman Yalçın, Doç. Dr. Rauf Sezer, Doç. Dr. Nurten Erol ve Uzm. Dr. Atilla Ökten'den oluşmuştur. Bu kuruluş döneminde Prof. Dr. Mehmet Oran genel dahiliye bölümüne geçmiştir. Aynı zamanda patoloji uzmanı da olan Prof. Dr. Süleyman Yalçın uzun yıllar bilim dalının hepatopatoloji gereksinimini karşılamış ve hepatolojinin ülkemizdeki gelişimine katkıda bulunmuştur. Öte yandan özellikle ince barsak hastalıklarına ilgi duyan Prof. Dr.

Nurten Erol malabsorpsiyon konusunda değerli çalışmalar yapmış, ince barsak enzimleri ve ince barsak hastalıklarında elektron mikroskopisi çalışmaları ile literatüre katkıda bulunmuştur.

1976 yılında Dr. Coşkun Yıldır, 1977 yılında Dr. Oktay Yeğinsü başasistan olarak çalışmaya başlamışlardır. Bu iki değerli bilim adamı özellikle endoskopinin yaygın kullanımı konusunda emek vermişlerdir.

1983 yılında Prof. Dr. İlhan Ulagay, Prof. Dr. Rauf Sezer, Prof. Dr. Süleyman Yalçın ve Doç. Dr. Atilla Ökten Türk Gastroenteroloji Derneği'nin İstanbul Şubesinin kuruluşuna öncülük etmişlerdir.

Resim 4: Prof. Dr. İlhan ULAGAY

Ocak 2009'da emekli olan Prof. Dr. Atilla Ökten laparoskopi, splenoportografi ve perkutan transhepatik kolanjiografi gibi tetkiklerin rutin kullanımını sağlamış, ayrıca bilim dalının homojenizasyonunu sağlayarak bir ekol oluşmasında önemli katkıda bulunmuştur.

1980'den bu yana Bilim Dalı akademik kadrosuna Dr. Sadakat Öznil, Dr. Zeynel Mungan, Dr. Yılmaz Çakaloğlu, Dr. Güngör Boztaş, Dr. Sabahattin Kaymakoglu, Dr. Fatih Beşışık, Dr. Kadir Demir, Dr. Filiz Akyüz, Dr. Çetin Karaca katılmışlardır.

İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı Prof. Dr. Süleyman Yalçın başkanlığında 1991 yılında fakültemizde ilk karaciğer transplantasyonunun yapılmasında ve 1992'de Türkiye Karaciğer Araştırmaları Derneği'nin kurulmasında önderlik etmiştir.

Günümüze kadar bilim dalına Prof. Dr. İlhan Ulagay, Prof. Dr. Süleyman Yalçın, Prof. Dr. Rauf Sezer, Prof. Dr. Atilla Ökten, Prof. Dr. Zeynel Mungan

başkanlık yapmış olup, günümüzde ise bu görevi Doç.Dr. Filiz Akyüz yürütmektedir.

Günümüze kadar İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalında yandal uzmanlık

eğitimi tamamlayarak sınava girip “Gastroenteroloji Uzmanı” ünvanı alan hekim sayısı 27’dir. Halen değişik kurumlarda uzmanlıklarını yürütmektedirler

Bilim dalında akademik kadrolarda görev yapan Prof. Dr. İlhan Ulagay, Prof. Dr. Süleyman Yalçın, Prof. Dr. Rauf Sezer, Prof. Dr. Nurten Erol, Prof. Dr. Yılmaz Çakaloğlu ve Prof. Dr. Atilla Ökten, Prof. Dr. Zeynel Mungan, Prof. Dr. Güngör Boztaş sırasıyla emekli olmuşlar, Prof. Dr. Oktay Yeğinsü ve Doç. Dr. Coşkun Yıldır ise maalesef genç yaşlarında vefat etmişlerdir. Halen İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalının akademik kadrosu aşağıdaki isimlerden oluşmaktadır . **(Resim 5)**

Doç. Dr. Filiz AKYÜZ
(Bilim Dalı Başkanı)

Prof. Dr. Sabahattin KAYMAKOĞLU

Prof. Dr. Fatih BEŞİŞİK

Prof. Dr. Sadakat ÖZDİL

Prof. Dr. Kadir DEMİR

Doç. Dr. Çetin KARACA

Resim 5: İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı Akademik Kadrosu

Bilim Dalımızda halen yan dal asistanlık eğitimine 4 dahiliye uzmanı devam etmektedir (Dr. Bülent Baran, Dr. Özlem Soyer, Dr. Aslı Örmeci, Dr. Suud Göktürk, **Resim 6**)

Resim 6 : Halen İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı 'nda yan dal asistanlığı yapan dahiliye uzmanları

İstanbul Tıp Fakültesi Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı gurur duyduğu geçmişinden gelen gelenekleri ve bilgi birikimi ile güncel teknoloji ve kolay bilgiye ulaşmayı birleştirerek bir ekol olarak hizmet vermektedir. Öğrencisinden profesörüne kadar bir bilgi alışverişi ve öğrenme için uygun bir ortam yaratan, tüm öğretim üyeleri, uzmanları ve intörnleri ile yapılan genel vizitleri, tıbbi-cerrahi-radyoloji toplantıları, dergi kulübü gibi geleneklerini dekatlardır sürdürmektedir. Bu aktivitelere zaman zaman değişik merkezlerdeki meslektaşlarımız da misafir olarak katılma imkanı bulmaktadırlar. Günümüzde İTF Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı güncel bilimsel ve teknolojik seviyeyi yakalamış olarak gerek İstanbul'a gerekse de tüm ülkeye bir referans merkezi olarak hizmet vermektedir. İTF Gastroenterohepatoloji Bilim Dalı Türk Gastroenteroloji Derneği İstanbul Şubesi ile Türk Karaciğer Araştırmaları Derneği'nin kuruluşuna öncülük etmiştir. Konusu ile ilgili derneklerin tüm toplantılarına devamlı destek vermekte ve uluslararası işbirlikleri ile birçok toplantının ülkemizde yapılmasına yardımcı olmaktadır. Bilimsel aktiviteleri içinde, eğitimin devamlılığını sağlama hedefiyle 10 yıldan beri ortalama 400 katılımlı "Çapa Gastroenterohepatoloji Günleri" adıyla mezuniyet sonrası kurslar düzenlemektedir. Bu kurs ülkede bir örnek oluşturmuş ve birçok merkezde benzerleri yapılmaya başlanmıştır. Bilim dalında rutin tanısal ve tedavi edici tüm endoskopik işlemler yapılmaktadır. Endoskopi laboratuvarlarının devamlılığının sağlanması maddi kaynakların yaratılması ile mümkün olmaktadır. Ülke koşullarında bunu üniversite imkanlarından sağlamak maalesef mümkün olamamaktadır. Bu nedenle Bilim Dalı Üyelerinin bireysel çabaları ile sağlanan maddi kaynaklarla laboratuvarlarının devamlılığı sağlanmaktadır. Kırk yıldır kullanılmakta olan

diagnostik laparoskopi önemi azalmakla birlikte halen Bilim Dalında rutin kullanılmaktadır. Endoskopi laboratuvarına ait radyolojik görüntüleme, terapötik işlemlerin uygulanmasında büyük kolaylık sağlamaktadır. Ayrıca endoskopi laboratuvarı bünyesinde abdominal ve endoskopik ultrasonografi cihazları, kapsül endoskopi ve çift balon enteroskopi imkanları mevcuttur. 1992 yılında kurulan üst GİS motilite laboratuvarı özofageal motilite, pH-metre ve impedans konularında, birçok gastroenterohepatoloji konusunda olduğu gibi, ülkemiz için referans merkezidir. 1991 yılında başlatılan karaciğer transplantasyonu programı birçok zorluklara rağmen bilim dalımız ve cerrahi ekibin özverileri ile aktif olarak yürütülmektedir.

Bilim Dalına ait yatak sayısının 25 olmasına karşın yıllık ortalama 530 hastaya yatışı, 20.000 hastaya poliklinikte hizmet verilmektedir. Endoskopi laboratuvarlarında hizmet alan hasta sayısı ise ortalama 5000'dir.

Bilim Dalının hedefi kısa sürede Avrupa için bir referans merkezi haline gelmektir. Bunun sağlanması için ilk adım atılmış ve **2010 yılında Gastroenteroloji Bilim Dalı olarak Avrupa Gastroenteroloji Board sertifikası (UEMS) almıştır.**

Tüm Bilim Dalında çalışan tüm öğretim üyeleri kendilerinden sonra gelenlerin onları aşmasını umuyor, bunun için gerekli koşulları oluşturmak için çaba harcıyor. Bilim Dalı çalışanlarının tüm çabası insanımıza daha iyi hizmet etmek, gelecek kuşaklara bayrağı çok daha yüksekte teslim etmektir.

**Bu yazının hazırlanmasında Prof. Dr. Rauf Sezer, Prof. Dr. Atilla Ökten ve Prof. Dr. Sadakat Özdil ve Prof. Dr. Zeynel Mungan'ın derlemelerinden yararlanılmıştır.*

Prof. Dr. Pernur ÖNER
İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi
Emekli Biyokimya Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Pernur ÖNER, 1942 yılında İstanbul'da doğmuş, 1959 yılında Atatürk Kız Lisesi'nden, 1966 yılında İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun olmuştur. İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı'nda ihtisas yaparak 1970 yılında Biyokimya Uzmanlığı, 1977 yılında Biyokimya Doçentliği ünvanını almış, 1982 yılında Biyokimya profesörlüğüne yükseltilmiştir. Kanser Biyokimyası Bilim Dalı Başkanlığı (1986-1995), Temel Bilimler Bölüm Başkan Yardımcılığı (2000 Temmuz-Aralık), Temel Bilimler Bölüm Başkanlığı (2001 Şubat-2004), Tıp Eğitimi Araştırma Uygulama Merkezi (TEAUM) Anabilim Dalı temsilciliği yapmış olduğu idari görevler arasındadır. SCI kapsamındaki dergilerde yayınlanmış 40 adet uluslararası yayını bulunmaktadır. Bu yayınlara toplam 146 atıfta bulunulmuştur. Ayrıca çok sayıda ulusal yayını ve ulusal ve uluslararası kongre bildirisi bulunmaktadır. 2009 yılında İstanbul Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı'ndaki akademisyenlik hayatını tamamlayarak emekli olmuştur. Halen Biyokimya alanında çalışmalarına devam etmektedir. Evli ve üç çocuk annesidir.

DÜNYADA ve TÜRKİYE'DE ÖNCÜ İLK KADIN HEKİMLER

Dünyada kadınlara hekimlik hakkı

Kadınların dünyada ve ülkemizde erkeklerle eşit haklardan yararlanmak için giriştikleri zorlu uğraşlar sonucu elde ettikleri haklardan biri Tıp mesleklerine girme hakkıdır ki, ilk kez ABD'de Elizabeth Blackwell, uzun direnişler sonucu Tıbbiye'ye girdi ve 1849'da diplomasını aldı (1,2). İlk "resmi" kadın hekimdir, ancak çalışma izni alamaz.

Dr. Elizabeth BLACKWELL

İngiltere'de Elizabeth Garrett Tıp okuduğu halde, mezuniyet sınavlarına kabul edilmedi, ancak eczacılık lisansı alarak tıbbi pratik yapabildi (3).

1873'de Londra'da kadınlar için Tıp Okulu kuruldu, ancak erkeklerden oluşan kraliyet kolejinden ebe olarak çalışma izni alamadılar (3).

1889'da dünyada kadın doktor sayısı 2000'e ulaştı (1).

XX. yüzyıl başlarında kadın doktorları eczacılar, diş hekimleri diğer sağlık mensupları izlediler.

Ülkemizde kadınlara hekimlik hakkı

Ülkemizde kadın haklarında en önemli kısıtlama öğretimden yoksun bırakılması idi. 600 küsur yıllık Osmanlı imparatorluğu döneminde ancak ilkökul öğrenimine izin verilmişti. Orta öğrenimin kapıları ancak 2. meşrutiyetten sonra açılmıştı (1).

1898'de Şura-i Devlet kadınların hekimlik yapamayacaklarını bildirdi. 1915'de kadınların yüksek öğretim yapmalarına izin verildi ve İstanbul Darülfünun'una kız öğrenciler alındı (4). 1917'de Sıhhiye Meclis-i Umumisi kadınların hekimlik yapmalarına izin verdi (4). Tıp fakültesine kız öğrencilerin kabulü, fen, edebiyat ve hukuk fakültelerine girmelerinden sonra olmuştur (1).

Kadınların tıp fakültesine girmesi için en önde uğraş verenlerden biri Fatma Müfide'dir (Dr. Müfide Küley). Uzun uğraşlar sonucu 1921 sonbaharında Fatma Müfide, Sabiha Süleyman ve İffet Çağlar, Besim Ömer Paşa'nın rektörlüğü sırasında tıp fakültesine kayıt yaptırdı. Ancak, Akil Muhtar hocanın kızların alınmaması için saraya ve hükümete dilekçe vermesi ve etki etmesiyle o yıl devamlarına izin verilmedi (5,6). 1922'de sarayın kudretsiz kalışı ile Fatma Müfide ile birlikte 10 kız öğrenci fakülteye devam etmeye başladılar. Bu sırada, öğrenimini Almanya'da tamamlayan Dr. Safiye Ali (Elbi), Türkiye'nin ilk kadın doktoru olarak muayenehanesini açtı. 1930 yılına kadar Nuruosmaniye'deki muayenehanesinde çocuk hastalıkları uzmanı olarak çalıştı, sonra tekrar Almanya'ya gitti (1).

1920'de İstanbul Amerikan Kız Koleji bünyesinde kurulan tıp fakültesi, Türkiye'de kız öğrencilerin tıp eğitimi yapabildikleri ilk akademik kurum oldu ve tıp fakültemize kız öğrencilerin alınmasında önemli bir etken oluşturdu (7). İstanbul Amerikan Kız koleji Tıp Fakültesi'nde öğrenime başlayan ve 1928'de Darülfünun Tıp Fakültesi'ni bitiren ilk kadın hekimlerimizden, Dr. Hamdiye Abdürrahim hanım deri hastalıkları, fizik tedavi, ve radyoterapi ihtisasları yaptı (7). Dr. Hamdiye Maral hekimlikle birlikte aralıksız 50 yıl öğretmenlik yapmıştır.

1928 mezunu diğer kadın doktorlardan Dr. Sabiha Süleyman (Sayın) çocuk hastalıkları uzmanı olarak 34 yıl çalıştı (7).

1929'da kadın hekimler ilk maaşlı kadroya alındı.

1922'de Haydarpaşa Tıp Fakültesi'ne giren 10 kızdan ancak 6'sı 1928'de mezun oldu (8). 10 kızdan biri tüberkülozdan ölmüş, diğer 3'ü eğitimlerini bırakmıştı.

Önceleri tıp fakültesine girmesi sorun olan kadınlar, ilerleyen yıllarda tıbbın ancak belli alanlarında kabul gördüler. Bu kez de tıp kurumunun içinde

“kadınsı” denilen tıp alanlarına uygun bulundular. Böylece cildiye ya da çocuk hekimliği gibi kadınsılık ve annelik kavramları ile sıkı bağları olan tıp alanlarında uğraşlarını sürdürdüler (1).

Altı mezundan biri olan Fatma Müfide, Prof. Dr. Neşet Ömer beyin kliniğinde iç hastalıkları uzmanı oldu. 1943'te doçent ünvanı ile üniversiteye girdi ve 1953'te de profesör oldu (5,6).

Dr. İffet Naim (Onur) genel cerrahi ve jinekolojide çalıştıktan sonra ortopedi uzmanı oldu. Dr. Suat Rasim (Giz) ve Dr. Fitnat Celal de ilk kadın cerrahlarımızdandır (9).

İdealist öncü kadın doktorlarımızdan Dr. Fatma Arif Atasagun 1919 yılında tıp fakültesine kız öğrenci alınmadığından burslu olarak Amerika'da başladığı tıp eğitimini 1925'de tamamladı. 1926 sonunda Türkiye'ye kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olarak döndü (10). Ankara'da otomobil kullanan ilk kadın Dr. Fatma Arif'tir (10).

Kadın hekimlerimiz, eylemli asistan olarak fakülte kadrolarına alınmada da zorluklarla karşılaştılar. Bazıları serbest çalıştı, bazıları da kadrosuz asistanlık yaptılar (1).

İlk olarak patolojik anatomi hocası Prof. Hamdi Suat Aknar, Almanya'dan mezun Dr. Semiramis (Tezel) hanımı asistanlığa kabul etti. Dr. Sabiha hanım da 1929 yılında Prof. Dr. Kadri Raşit Paşa'nın yanında çocuk uzmanlığına girdi (6).

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ilk olarak 1930 yılında kadın doktorlara görev verdi. Dr. Mediha Eldem ilk kadın hükümet doktoru olarak çalıştı (1).

Akademik kariyere atılan kadınlarımıza gelince, ilk doçentlik ünvanını 1943'de Dr. Müfide Küley ile Afife Cenani aldı (5,6,11). Afife hanımın sınıf arkadaşı Dr. Kamile Şevki Mutlu 1945'te Türkiye'nin ilk kadın profesörü oldu (11).

Fakülteden 1934'te mezun olan Dr. Perihan Çambel yurt dışında profesörlük ünvanını aldı.

1944'te Fizyoloji Bilim Dalı'nda ilk kez Prof. Meliha Terzioğlu kariyer yaptı (12).

1923 yılında Fen Fakültesi'ni, 1936 yılında da İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitiren Dr. Hatice Bodur, 1940-1943 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Kürsüsü'nde Sağlık Bakanlığı'nın fahri asistanı olarak çalıştı ve 1943 yılında ihtisas

sınavını vererek Türkiye'nin ilk kadın KBB uzmanı oldu. 1951'de de Biyokimya dalında Türkiye'nin ilk kadın öğretim üyesi olarak doçent kadrosuna atandı (13).

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji kürsüsünde ilk kadın öğretim üyesi Prof. Dr. Fethiye Ayrıl, ilk kadın patoloji öğretim üyesi de Prof. Dr. Münevver Yenerman'dır (14,15).

Ankara Tıp Fakültesi'nin 2. yıl mezunlarından Prof. Dr. İlhan Kerse Histoloji ve Embriyoloji Dalı'nda kariyer yaptı ve Hacettepe Tıp Fakültesinde dekanlığa yükselen ilk kadın dekanımızdır (16).

Türkiye'nin ilk kadın plastik cerrahı Prof. Dr. Güler Gürsu (17), ilk kadın beyin cerrahı ise Dr. Aysima Altınok'dur (18).

Dr. Aysima ALTINOK

Ordumuzun ilk kadın doktor subayı, teğmen Dr. Sema Aran'dır (1957) (19).

Ankara Tıp Fakültesi profesörlerinden Dr. Türkan Akyol da ilk kadın sağlık bakanımızdır (1971).

Dr. Fatma Memik 1935'te TBMM'e seçilen ilk kadın doktor milletvekilimizdir (20).

Diğer sağlık alanlarındaki ilk kadınlarımız

1909 yılında İstanbul Tıp Fakültesi'ne bağlı olarak kurulan Dış Hekimliği Okulu'ndan 1924 yılında mezun olan ilk kadın dış hekimi Ferdane Bozdoğan Erberk'tir (1).

Eczacılık okulundan ilk kez 1930'da Belkis Derman, Semiha ve Bedriye hanımlar mezun oldu.

1937 yılında veterinerlik fakültesinden mezun olan ilk 8 hanım, Sabire Dalyan, Fehime Erişen, İffet Turgay, Mesrure Çevikçe, Nuriye Baykara, Sabiha Konuk, Mesude Bayhan, Fatma Demirer'dir (1).

Eczacılık, Dış Hekimliği ve Veterinerlik alanında kariyer yapan ilk kadın profesörler:

Eczacılık Fakültesi: Prof. Dr. Hayriye Amal,

Dış Hekimliği; Prof. Dr. Necla Timuçin,

Ankara Veteriner Fakültesi: 1942 mezunu Prof. Dr. Nihal Erk, 1946 mezunu Prof. Dr. Hümeysra Özgen

Cumhuriyet öncesi devirlerde kadınların sağlıkla ilgili mesleklere atılmaları gerek hükümet, gerekse halk tarafından yadırganmasına rağmen, zamanın cesaretli kızları bu uğurda yılmadan uğraş vermişler ve böylece kadınların toplumdaki çalışma ve ilerlemelerine olanak hazırlamışlardır. Kendilerine minnet ve şükran borçluyuz.

Kızların eğitiminin önemini Tefik FİKRET şu mısralarıyla ifade etmiştir !

- ❖ KIZLARINI OKUTMAYAN MİLLET, OĞULLARINI MANEVİ ÖKSÜZLÜĞE MAHKUM ETMİŞ DEMEKTİR; HÜSRANINA AĞLASIN!
- ❖ EN GERİ, EN ACİZ EN BAHTSIZ MİLLET; KADINLIĞI CEHALETE KARDEŞ EDENDİR

UZMANINA DANIŞIN

Kitle iletişim araçlarında, yazılı medyada, internet ve televizyonlarda sık kullanılan başlıklardan biridir ‘uzmanına danışın’. Çeşitli tıp kongrelerinde oturum başlıklarından biridir de ayrıca. Bu kavramın merkezinde yer alan uzmanların nitelikleri ise yıllar içinde oldukça değişmiştir. YÖK kanuna göre tanımı "öğretimle doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ilgili olan, özel bilgi veya uzmanlığa ihtiyaç gösteren bir işle laboratuvarlarda, kitaplıklarda, atölyelerde ve diğer uygulama alanlarında görevlendirilen öğretim yardımcılarıdır" olsa da, daha ironik tanımını "çok dar bir alanda yapılabilecek tüm hataları yapmış kişidir" diyerek Niels Bohr yapmıştır.

Uzmanlığın veya uzmanlaşmanın modern bilimin vazgeçilmez bir ögesi olduğu gerçektir. Modern bilimin ürettiği bilginin ikiye katlanma hızının giderek kısaldığı günümüzde, hem mesleki anlamda hem de akademik anlamda kişinin üretilen bu bilginin ne kadarına ulaşabileceği bile bir bilim dalının konusu olabilir. İç Hastalıkları Kongresi veya Nefroloji Kongresi gibi başlıklarda düzenlenen kongrelere alışık biri için Aldosteron Kongresi düzenlendiğinin öğrenilmesi uzmanlaşmanın vardığı noktaları göstermede iyi bir örnek olacaktır.

Uzmanlaşmanın kaçınılmazlığına karşın uzmanlaşmanın zararlarına dair tezler de ilgi çekicidir. Belki de bu noktada en açık düşünceli olan da Jose Ortega Y Gasset'tir. Ünlü kitabı "Kitlelerin

İşyanı"ndaki başlıklardan biri de 'Uzmanlık Barbarlığı'dır. Gasset'e göre çağdaş uygarlıkta edinilmesi gereken bilginin fazlalığından ötürü, bilim adamı bilginin daracık bir alanına kısıp kalmakta, o alanda bilinmesi gereken her şeyin uzmanı olmakla birlikte, onun dışında kalan her şeyden habersiz yaşamaktadır; bir tür bilimsel cahillik içinde yaşayıp gitmekten mutludur. Niceliğin egemen olduğu niteliğin göz ardı edildiği modern zamanların iyi birer temsilcisidir uzmanlar.

Bütün bu mülahazaların Tam gün yasasını takiben tıp fakültelerinin durumu ile ne alakası olabilir ki? Bu yazının yazılması esnasında, pek çok alanında uzman öğretim üyesi emekli olmuştu veya ücretsiz izin haklarını kullanmak için başvuruda bulunmuştu. Hekimliğin usta çırak ilişkisine çok şey borçlu olduğunu düşünenler için bu sürecin büyük bir boşluk yaratması kaçınılmazdı. Bu boşluğun nasıl doldurulacağı ise etkili ve yetkili kimsenin gündemine gelmedi. Yetkililere göre ayrılanlar çok az sayıda idi (niceliğin egemenliği), yerleri doldurulabilirdi (niteliğin göz ardı edilmesi). Oysa bir uzman için tıp fakültesinde hekimlik yapmanın belki de en kayda değer tarafı, size danışılmasının verdiği tatmin duygusu kadar, sizin de danışabileceğiniz birinin olduğuna dair güven duygusudur da. Uzmanına danışın başlıklı bir yazıyı "peki uzman kime danışın" diye bitirmek yaşadığımız sürecin bir özeti olacaktır.

Uzm. Dr. Halil YAZICI

ASİSTAN OLABİLMEK

Türk Dil Kurumu büyük Türkçe sözlüğünü açıp asistan kelimesinin ne anlamlara geldiğine baktığınızda karşınıza *yardımcı, araştırma görevlisi* gibi manalar çıkar. Bunu okur okumaz insanın zihninde öğrenme aşkını arttıracak imgeler belirir. Yardımcı olmak, araştırmak, incelemek... Kulağa ne de hoş gelen şeyler.

İşte bu iyi niyetlerle başladığım asistanlık sürecinin son demlerini yaşayan biri olarak hayal kırıklığına uğramadım dersem doğru söylemiş olmam sanırım. Böyle bir konuda yalnız olmayı çok isterdim. En azından kendime serzenişte bulunup avunurdum. Fakat arkadaşlarımla hemen hepsinin aynı his ve düşüncede olduklarını görünce insanın hayal kırıklığı daha da artıyor.

Bir asistan olarak *asistanı* felaketlerin kavşak noktasındaki adam olarak tanımlıyorum. Nasıl tüm yollar bir kavşakta keşiliyorsa bir hastanedeki bütün problemler gelip bir şekilde asistana çarpar. Bu yolların yayaları ve sürücüleri kimler olmaz ki; öğretim üyeleri diğer bir ifadeyle hocalar, uzmanlar, öğrenciler, hemşireler, hastalar, hasta yakınları, hasta bakıcılar, diğer hastane personeli, güvenlik...

Ne ararsanız bulursunuz bu trafikte. “Bu hastadan bunu, şu hastadan şunu isteyelim” “Hocam?” “Sen halledersin artık” “Doktor bey hasta yakını sorun çıkarıyor” “Şu ilaç eczanede yok ne yapalım?” “Abi biz gitsek nasıl olur” “Sen bana bakmak zorundasın, görürsün gününü, sen kimsin ya” gibi cümlelere o kadar çok alışılmıştır ki asistanın işitme almaçları duyarsızlaşmıştır.

Bir de bunlara çalışma koşullarının zorluğunu, nöbette hiç uyumadan hasta bakarak veya

ameliyathanede sabahlayarak ertesi gün çalışmak zorunda kaldığınızı, böyle bir nöbet sonrası çalışmaya devam ederek akşama kadar hasta görüp hasta sayısının 2-3 katı hasta yakını ile mücadele ettiğinizi, bu arada bölümünüzdeki hocalardan, uzmanlardan ve diğer çalışanlardan gelen çözülmesi gereken sorunlarla baş etmek zorunda kaldığınızı, aldığınız küçük bir miktar maaş ile de geçinmek, hele evli iseniz o miktar ile ailenize, çocukunuza bakmakla yükümlü olduğunuzu eklersek nasıl bir insan profili ortaya çıktığını hayal edebilirsiniz, tabi edebilirsiniz.

Bu zorlu hayatın sağ-sol, ön-arka, üst-alt tüm yönleriyle nasıl oluyor da başa çıkar bir insan diye düşünüyorum. Dışı seni içi beni yakar misali pratikte bunun işlemediğini görünce hatta yaşayınca duygu durumumda çökkünleşme, duygulanımda ona paralel tepkiler ortaya çıkıyor.

Aslında bu ruh haletini düzeltmek o kadar kolay ki (!). Böyle bir vücuda damar yolundan nöbet ertesi izin, düzenli eğitim ve öğretim, insani çalışma koşulları, yurt içi ve yurt dışı eğitim alma olanaklarının kolaylaştırılması ya da kısacası Türk Dil Kurumunun ifade ettiği mana ile gerçek bir araştırma görevlisi olma gibi ilaçların verilmesi iyileşmeyi sağlayacaktır.

Özetle anlaşıldığı üzere tanı ve tedavisi belli bir hastalık gibi duruyor karşımızda asistan olmak ya da olabilmek. Bu hastalığı ele alacak, tetkikleri inceleyecek, reçete yazıp terapi uygulayacak kişilere ve sistemlere ihtiyaç var. Yoksa tüm yolların kavşak noktası diye tabir ettiğimiz asistanlık tıkanınca trafiğin altüst olacağını görmek çok da zor olmasa gerek.

Dr. Hasan BOZKURT- Dr. Bahar DERNEK

Merhabalar!

İTF Bülteni için kolları sıvadık ve ilk sayıyla karşınızdayız. İTF Bülteninde bize ayrılan “Tıp Öğrencileri Köşesi”nde öğrencilerle ilgili haber ve duyuruları yapacak ve bizleri ilgilendiren konularda öğrenci bakış açısıyla fikirlerimizi beyan edeceğiz. Bundan sonraki sayıda sizden gelecek yazılar yer alacak. İTF ile ilgili önereceğiniz, yazacağınız güzel yazılarınızı da bekliyoruz.

2011-2012 Dönemi açılışı ile birlikte yeni öğrenci arkadaşlarımız geldi, eski öğrenci arkadaşlar sınıf atlayarak yeni, heyecanlı bir döneme adım atmış oldu.

2011-2012 Dönemi açılışı ‘Yönelim Programı’ ile öğrenci arkadaşlara fakülte yaşamıyla ilgili bilgi ve tecrübe aktarımı oldu.

Üniversiteye ilk başlarken çoğumuz gideceğimiz bölüm ve yer ile ilgili yeterli bilgi ve birikim sahibi olamayız. Hayallerimizde şekillenmiş olan üniversite ortamı ile girdiğimiz ortam arasında keskin bir farkla karşılaşabiliriz. İstanbul Tıp Fakültesine girmeden evvel

sizlerin de zihninde şekillenen okul ortamı çok farklıdır muhtemelen. İlkin bir hayal kırıklığı

yaşayabilirsiniz. Çünkü halihazırda üniversite öğrencileri için hiç de uygun olmayan bir ortam “Çapa Kampüsü”. Fiziki şartların yetersizliği, kısıtlı sosyal ortam ve her an hasta ve hasta yakınlarıyla iç içe bir yaşam... Bu olumsuz şartlara rağmen sosyalliği ve öğrenciliği yaşama yollarını keşfedebilmektir önemli olan. ‘Yönelim Programı’nda aramıza katılan yeni öğrenci arkadaşlarımıza, kısıtlı imkanlara sahip “Çapa Kampüsü Kullanma Kılavuzu” sunuldu. İntern arkadaşlarımız da yeni öğrenci arkadaşları karşılayıp, onlara fakültemizin muazzam (!) yerleşkesini tanıttılar. Tıp fakültelerinde alt dönemlerle üst dönemler arasındaki dayanışma çok önemlidir. Ders, burs, sosyal yaşam ve kültürel etkinlik gibi birçok konuda üst dönemlerin tecrübelerinden istifade etmek eğitim hayatının renkli geçmesine vesile olacaktır.

Açılışla birlikte öğrenci arkadaşların okula başlaması yemekhane ve kütüphanede yoğunluk yaşanmasına neden oldu. Yemekhane kuyruğu 14 Mart Amfisi’ne kadar uzanmaya başladı. 30-45 dk yemek izni olan internlerin çoğu zaman yemek yiyemeden geri dönmesi ise üzücü bir durum.

Muhammed ATAK - Abdülbaki BİLEN

YENİDOĞAN HEMŞİRESİ

Yenidoğan hemşiresi, profesyonel hemşirelik rolleri doğrultusunda yenidoğan servisi ve yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yatan bebeklerin dış ortama uyumunun sağlanması, sağlıklı büyüme ve gelişmesi, anne sütü ile beslenmesi, hastalıklardan korunması ve sağlığının en üst düzeyine çıkarılmasını sağlayan, yenidoğan bakım gereksinimlerini planlayarak kanıt dayalı bilgiler doğrultusunda uygun bakımı planlayabilen, ünitedeki araç-gereçleri kullanabilen, araçlardaki verileri değerlendirip yorumlayabilen, bebekler ve yakınları ile iletişimi kurabilen, eğitim ve danışmanlık yapabilen ve ekip anlayışı içinde, ekip üyeleri ile iyi iletişim ve işbirliği kurma becerisine sahip hemşiredir.

Yenidoğan bakım hemşireliği, yenidoğanın bireyselliğinden ve davranış organizasyonundan yola çıkarak ekstrasuterin yaşama uyumu kolaylaştırmak için çevresel faktörlerin kontrol altına alınıp düzenlenmesi, bakım gereksinimlerinin bebek merkezli ele alınıp bebeğin gelişimini destekler şekilde uygulanması olarak tanımlanan “Bireyselleştirilmiş Destekleyici Gelişimsel Bakım-NIDCAP” yaklaşımından oluşmaktadır.

Yenidoğan bakım ünitesi; birinci, ikinci ve üçüncü düzey yoğun bakım hizmeti veren ve kadın doğum ünitesinde anne yanında yatan bebeklerin de bakımlarını ve izlemlerini yapan 50 hasta kapasiteli olarak hizmet vermektedir. Ayrıca riskli yenidoğan bebeklerin izlemi de poliklinikte yürütülmektedir.

Birinci Düzey:

Hastane politikası olarak benimsenen “rooming-in” uygulaması gereği normal yenidoğanlar anneleriyle aynı odada kalmakta ve her gün yaklaşık 15-20 bebeğin doğum sonu izlemi yapılmaktadır. Hastanemiz “Bebek Dostu Hastane” sertifikasına sahiptir.

İkinci Düzey:

İkinci düzey ünitenin 25 yatak kapasitesi vardır. Yoğun bakım gereksinimi sona eren ve yenidoğan yoğun bakım ünitesinden transfer edilen çok düşük doğum tartılı bebeklerle, yoğun bakım

gerektirmeyen sorunları olan bebekler bu üniteye izlenmektedir. Ancak 24-48 saat gibi sürelerle kısa süreli mekanik ventilasyon (özellikle CPAP) bu üniteye uygulanabilmektedir.

Üçüncü Düzey:

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinin (YBÜ) yatak kapasitesi 15 olup, en yüksek riskli bebekler burada izlenmekte, 10 bebeğe mekanik ventilasyon (hem konvansiyonel hem de yüksek frekanslı) yapılabilmektedir.

Riskli Yenidoğan İzlem Polikliniği:

Yenidoğan YBÜ’den ve İkinci düzey üniteden taburcu olan bebekler, önceden belirlenen programa göre, en az 5 yaşına gelene kadar bu poliklinikten izlenmektedir. Hastaların özelliklerine göre gerektiğinde Pediatrik Nöroloji, Fizik Tedavi, Göz Hastalıkları, KBB ve bazen de Pediatrik Kardiyoloji, Pediatrik Nefroloji ve Pediatrik Endokrinoloji Bilim dalları bu izlemin içinde yer almaktadır.

Yenidoğan bakım ünitesinde yenidoğan hemşirelerinin ünite içi oryantasyon eğitimleri düzenli bir şekilde sürdürülmektedir. Bu kapsamda, 2010 yılının şubat ayında yenidoğan yoğun bakım hemşireliği kursu Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğü ve Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Neonatoloji Bilim Dalı’ndan Prof. Dr. Asuman Çoban ve Prof. Dr. Zeynep İnce’nin işbirliği ile gerçekleştirilmiştir. Aynı zamanda yenidoğan yoğun bakım hemşireliği kursunun sürekliliği sağlanacaktır. Ayrıca 14-16 Aralık 2011 tarihleri arasında I. Yenidoğan Yoğun Bakım Hemşireliği ve I. Çocuk Yoğun Bakım Hemşireliği Sempozyumu gerçekleştirilmiştir. Sempozyum, 260 hemşirenin katılımı, 53 eğitmen ve 11 firmanın desteği ile başarılı bir şekilde tamamlanmıştır. Sempozyum öncesinde yapılan “Yenidoğan Mekanik Ventilasyon Kursu”na 35 hemşire ve “Çocuklarda Mekanik Ventilasyon Kursu”na 32 hemşire katılmıştır. Gerçekleştirilen sempozyuma İzmir, Ankara, Gaziantep, Samsun, Tekirdağ, Düzce, Antalya ve Edirne gibi birçok ilden katılım olmuştur.

Habibe ERYILDIZ ERKAN

İTFmed Genel Sekreteri
Prof. Dr. Orhan TURAN

İTFmed’i TANIYALIM

İstanbul Tıp Fakültesi Mezun ve Mensupları Derneği (İTFmed), İstanbul Tıp Fakültesi’nin öğretim üyeleri tarafından 17.05.2010 tarihinde kurulmuş olan bir sivil toplum örgütüdür. Derneğin çalışma amacı İstanbul Tıp Fakültesi’nde çalışan veya mezun olmuş hekimlerin kültürel ve mesleki gelişimini sağlamak, bireysel olarak fakülte çalışanlarını ve öğrencilerini maddi, sosyal, kültürel ve eğitsel yönlerden desteklemek, bireyler arasında birliği ve dayanışmayı geliştirmektir.

Ayrıca kurumsal olarak da İstanbul Tıp Fakültesinin yönetsel, eğitsel, yapısal, örgütsel ve bilimsel yönlerden, her türlü maddi manevi sorunlarının çözülmesi de İTFmed’in çalışma amaçları arasındadır.

İTFmed, İstanbul Tıp Fakültesinden yeni mezun olacak öğrencilerin dernekle bağlantılarını sağlayıcı yönde sosyal çalışmalar yapmakta ve bu kapsamda mezuniyet törenlerine de katkıda bulunmaktadır. Bu kapsamda 2011 Yılı Diploma Töreni Lütfi Kırdar Kongre Salonunda yapıldı. Bunun yanı sıra 2012 yılı ve sonrasına yönelik olarak mezuniyet etkinliklerini düzenlemek için İstanbul Tıp Fakültesi Dekanlığı ile İTFmed arasında bir protokol yapılmıştır. Bu “Mezuniyet Etkinlikleri Protokolü” Fakülte Yönetim Kurulu tarafından kabul edilmiş ve onay için Rektörlük makamına sunulmuştur. Bu yeni uygulama yardımıyla bu yıldan itibaren mezuniyet etkinliklerinin daha düzenli biçimde gerçekleşeceğini umuyoruz.

Üyeler arasında sosyal bağları güçlendirmek anlamına İTFmed yemekli toplantılar düzenledi. Bunlardan ilki 16 Mart günü Beyazıt Merkez Binasında

yaşandı. Tıp Bayramı etkinlikleri çerçevesinde yapılan bu Gala Yemeği üç yüz kişilik bir katılımıla görkemli bir ortamda gerçekleştirildi. Ayrıca, Haziran Ayında 1978 Mezunları için nostaljik anlamda özellik içeren bir yemekli toplantı Baltalimanı Tesislerinde yapıldı.

Derneğin amaçlarına uygun faaliyetleri gerçekleştirmesi için maddi kaynaklara gereksinim vardır. İTFmed, kaynak oluşturmaya yönelik çalışmalar planlamaktadır. Derneğin bu kapsamdaki projeleri Fakültenin bilimsel kapasitesini sanayinin olanakları ile değerlendirecek biçimde organizasyonları içermektedir. İstanbul Üniversitesinin Teknokent oluşumunda yer alabilecek nitelikte ticari faaliyetler yoluyla İTFmed geniş maddi olanaklar elde edebilir. İTFmed’in İstanbul Teknokente yer alması için yapılması gereken bürokratik işlemler ve ticari faaliyetlerin nitelikleri konusunu görüşmek üzere 12 Ocak 2012 günü toplantıya çağrılan Olağanüstü Genel Kurul gerekli yetkiyi Dernek Yönetim Kuruluna sağlamıştır.

Gelir sağlamaya yönelik olarak Garanti Bankası ile bir Kredi Kartı kullanım anlaşması yapıldı. Bu anlaşmaya göre; üzerinde Derneğin logosu bulunan flexi kartın Dernek üyeleri tarafından kullanım miktarına bağlı olarak belirli bir pay İTFmed hesabına getirilerek sağlanacaktır.

Dernek tanıtım çalışmalarını geniş bir üye tabanına yaymaya çalışmaktadır. Tanıtım ve üyelere erişim amacıyla Facebook ve Twitter paylaşım sitelerinde iletişim hesapları açıldı. Ayrıca bir web sitesi oluşturuldu ve İstanbul Tıp Fakültesinin web sayfasına da bir link yapıldı. Derneğin web sayfasına www.itfmed.org adresinden ulaşılabilir

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ BÜLTENİ YAYIN YÖNERGESİ

AMAÇ

Madde 1

Bu yönerge İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesinde, akademik birimlerden en küçük idari birimlere kadar iletişim ve paylaşımı artırmak için yayınlanacak olan bültenle ilgili temel ilkeleri belirlemek amacıyla hazırlanmıştır.

DAYANAK

Madde 2

Bu yönerge, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun ilgili hükümleri uyarınca hazırlanarak, 3.2.1984 tarihli ve 18301 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmış olan "Üniversiteler Yayın Yönetmeliği", 22.10.1984 tarihli ve 18553 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmış olan "Üniversitelerde Ders Aracı Olarak Kullanılan Kitaplar, Teksirler Ve Yardımcı Ders Kitapları Dışındaki Yayınlarla İlgili Yönetmelik" ve 26.06.2004 tarihli ve 25504 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmış olan 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 6. ve 7. maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

KAPSAM

Madde 3

İstanbul Tıp Fakültesi Bülteni'nde, Fakültemizin misyon, vizyon, strateji ve değerlerinin çalışanlarla paylaşılması, çalışanların iletişim içinde olması, motivasyonu artırmak ve kurum kültürünü güçlendirmek amacıyla hazırlanan yazılara yer verilecektir.

TANIMLAR

Madde 4

Üniversite : İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü

Dekan : İstanbul Tıp Fakültesi Dekanını,

Dekanlık : İstanbul Tıp Fakültesi Dekanlığını,

Fakülte : İstanbul Tıp Fakültesini,

Editör : Fakülte'ye bağlı birimlerde, çeşitli yazarlar tarafından hazırlanan farklı konuda yazıların bülten olarak düzenlenmesini, yayına hazır hale getirilmesini sağlayan bültenin genel yayın yönetmeni ve yayın kurulu başkanı olan kişiyi,

Editör Yardımcıları : Editör tarafından belirlenen iki öğretim üyesini,

Yayın Kurulu : Bu Yönergede öngörülen usullere göre kurulmuş olan İstanbul Tıp Fakültesi Yayın Kurulunu,

Eser : Türü, hacmi ve kapsamı ne olursa olsun, yayımlanmaya elverişli, gizlilik derecesi taşımayan, yayımlanmaya değer görülen fikir ve sanat ürününü,

Eser Sahibi : Eseri hazırlayan kişi veya kişileri,

Yayın : İlgili birimler tarafından oluşturulan özgün makale, eleştirili derleme, kısa bildiri içeren yazıları,

Doktora Öğrencisi : Lisansa dayalı en az altı veya yüksek lisans uzmanlığına dayalı en az dört yarıyıllık programı kapsayan ve orijinal bir araştırmanın sonuçlarını ortaya koyan kişiyi,

Yüksek Lisans Öğrencisi : Bir lisans öğretimine dayalı, eğitim ve öğretim sonuçlarını ortaya koyan kişiyi,

Hemşire Temsilcisi : İstanbul Tıp Fakültesi'nde çalışan ve Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğü tarafından belirlenen hemşireyi,

Öğretim Üyesi : İstanbul Tıp Fakülte'sinde görevli Profesör, Doçent veya Yardımcı Doçenti,

Tıpta Uzmanlık Öğrencisi : İstanbul Tıp Fakültesi'nde kadro unvanı ne olursa olsun, tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık ana veya yan dallarından birinde uzman olarak yetiştirilmek amacıyla, Tıpta Ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde eğitim ve öğrenim gören, araştırma ve uygulama yapan tabip veya dış hekimini,

Tıp Fakültesi Öğrencisi : İstanbul Tıp Fakültesi'nde lisans öğrenimi gören öğrencileri,

İdari Personel Temsilcisi : İstanbul Tıp Fakültesi'nde 657 sayılı kanuna tâbi çalışan idari personelin temsilcisini, ifade eder.

BÜLTENİN ADI VE SAHİBİ

Madde 5

1. Bültenin adı, İstanbul Tıp Fakültesi Bülteni'dir.
2. Bültenin sahibi, İstanbul Üniversitesi adına, İstanbul Tıp Fakültesi Dekanı'dır.

BÜLTENİN İÇERİĞİ

Madde 6

Bülten sayılarında yer alacak yazılar; idari haberler, Anabilim-Bilim Dallarımızı tanıtan yazılar, Bir Portre Köşesi, Öğretim Üyeleri tarafından hazırlanan yazılar, Uzmanlar-Yan Dal Uzmanları tarafından hazırlanan yazılar, Tıp Uzmanlık Öğrencileri, İTF MED Mezun ve Mensupları derneği, Tıp Öğrencileri, Hemşireler, idari ve diğer personeller tarafından hazırlanan yazılar, haberler ve araştırmalardan oluşur.

Bülten üç ayda bir olmak üzere, yılda toplam 4 sayı olarak yayımlanır.

Belirli yıl, gün, kurum, konu ve kişileri, olayları, organizasyonları konu alan özel sayılar çıkarılabilir. Belirli bir konuyu kapsayan özel sayının yayınlanmasına, Yayın Kurulu'nun salt çoğunluğu ile karar verilir.

Bülten elektronik ortamda yayımlanır.

EDİTÖR

Madde 7

- 1- Dekan tarafından atanır.
- 2- Yayın kurulunca alınan kararların yürütülmesini sağlamak,
- 3- Bültenin içerik yönünden gelişmesine çalışmak,
- 4- Bültenin yayın kurulu üyelerini belirleyip Dekan'ın ve Yayın Kurulu'nun onayına sunmak,
- 5- Bültene gelen yazıların incelenmesi için gerektiğinde hakemleri belirlemek,
- 6- Yayımlanacak yazılarla ilgili son kararı vermek,
- 7- Dağıtım işlerini düzenlemek,
- 8- Editör, iki editör yardımcısını belirler, tüm faaliyetlerini koordine eder ve denetler.
- 9- Editör, yapılan çalışmalar hakkında yılda iki defa faaliyet raporu düzenler ve yayın kurulu' nu bilgilendirir.
- 10- Bültende yayımlanmış yayınların, yayın haklarının ve etik kuralların korunması için gerekli önlemleri alır ve yasal süreç gerektiren durumlarda yayın kurulunu bilgilendirir.
- 11- Editör yardımcısı ile birlikte, Bültene gelen tüm yazıların ön teknik denetlemesini yapıp, ilgili süreçleri izler, gerektiğinde müdahale eder.
- 12- Yazara gönderilen otomatik e-posta içeriklerini düzenler.

EDİTÖR YARDIMCILARI

Madde 8

Editör tarafından atanır.

Teknik konularda ve yazıların takibinde editörlere yardımcı olurlar.

YAYIN KURULU

Madde 9

1. Bültenin yayın kurulu, editörün teklifi ile ve Dekan'ın onayıyla belirlenen 10(on) öğretim üyesi, 1(Bir) tıpta uzmanlık öğrencisi, 1(bir) yan dal öğrencisi, 1(bir) yüksek lisans öğrencisi ve 1(bir) doktora öğrencisi, 1(bir) tıp fakültesi öğrencisi ve 1(bir) hemşirelik ve 1(bir) idari personel temsilcisinden oluşur. Yayın kuruluna editör başkanlık eder. Yayın kurulu her sayıda; ön inceleme için, son inceleme ve karar için olmak üzere iki kez olağan toplanır. Toplantı yeter sayısında salt çoğunluk aranır ve oy çokluğu ile karar alınır.
- 2- Yayın kuruluna herhangi bir ücret ödenmez.

KURULLARIN GÖREVLERİ VE GÖREV SÜRELERİ

Madde 10

İstanbul Tıp Fakültesi Bülten'inde görev yapan Editör, Editör Yardımcısı ve Yayın Kurulu'nun görev süresi 2 (iki) akademik yıldır. Editör, Editör Yardımcısı ve Yayın Kurulu'nun toplantılara mazeretsiz olarak toplam üç kez gelmediklerinde görevleri kendiliğinden sona erer. Bu durumda, ilgili birimler tarafından yeni üye belirlenir. Editör, Editör Yardımcısı ve Yayın Kurulu ayda en az bir kez olmak üzere veya gerektiğinde editörün daveti üzerine daha sık toplanarak gündem maddelerini görüşür. Toplantı çoğunluk sağlandığı zaman gerçekleşir.

DEĞERLENDİRME İLKELERİ

Madde 11

1. Bültene gönderilen yazılar önce Yayın Kurulu tarafından bültende yayınlamaya uygunluk açısından incelenir.
2. Yayın Kurulu, yazıda konu ve anlam bütünlüğünü bozmayacak şekilde kısaltma yapabilir ve gerekli gördüğü sözcükleri değiştirebilir; bölümler halinde yayımlanmasına karar verebilir.
3. Yazarlar, editör ve yayın kurulunun eleştirisi ve raporları doğrultusunda düzeltmeleri yapar ve on beş gün içinde düzeltmeleri yapılarak orijinal çıktısı ve CD kaydıyla birlikte yayını teslim ederler. İstenen sürede teslim edilmeyen yazılar yayımlanmaz. Yazısını yayımlamaktan vazgeçen yazarın başvurusundan itibaren on beş gün içinde yazılı olarak başvurması gereklidir. Yayımla ve yazım esaslarına uymayan yazılar değerlendirmeye alınmazlar.

YAZIM KURALLARI

Madde 12

1. Bültenin yazım dili, Türkçe'dir.
2. Yazılar aşağıda belirtilen şekilde hazırlanır:
 - a. *Bültene gönderilecek yazılar, A4 boyutlarında beyaz kâğıda üst, alt, sağ ve sol boşluk 2,5cm bırakılarak 16 x 24,7'lik alana çift aralıklı ve düz metin olarak yazılır.*
 - b. *Yazılar beş nüsha olarak CD'leri ile gönderilir ve yazıların uzunluğu beş sayfayı geçmez.*
 - c. *Her yazıda en fazla iki (2) adet resim kullanılabilir. Fotoğraflar JPG formatında ve 300 piksel çözünürlüğünde gönderilmelidir. Dergiye gönderilen yazı ve grafiklerin (resim, tablo, ekler vs.) dijital kayıtları bir CD ile gönderilmelidir.*
 - d. *Orijinal fotoğraflar yüksek çözünürlükte ve ser karton olmalıdır. Şekil ve tablolar numaralandırılmalıdır. Şekil adı, şekil altında; tablo adı tablonun üzerinde yer almalıdır.*
 - e. *Tüm yazılarda Türk Dil Kurumu'nun yazım kılavuzu örnek alınır.*
3. Yazılarda ifade edilen düşüncelerden yazarları sorumludur.

YAZILARIN GÖNDERİLMESİ

Madde 13

Yönergenin yukarıdaki maddesinde belirtilen yazım kurallarına göre hazırlanan yazılar Yayın Kurulu'na elden veya posta ile gönderilir.

TELİF HAKLARININ BELİRLENMESİ

Madde 14

(1) İstanbul Tıp Fakültesi Bülteni Yazım Kurallarının telif hakları, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı'na ait olup tüm hakları saklıdır. Yayımla kabul edilen yazılar için, yazarına yayım tarihinden sonra telif ücreti yerine yayımlanan bültenin iki (2) adet verilir.

YAYIM İZİNİ

Madde 15

İstanbul Tıp Fakültesi Bülteni'nde yayımlanan yazılar, resim, şekil, grafik ve tablolar İstanbul Tıp Fakültesi Dekanlığı'nın yazılı izni olmadan kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, belli bir sistemde arşivlenemez, reklam ya da tanıtım amaçlı materyallerde kullanılamaz. Bilimsel makalelerde kaynak gösterilmek şartı ile alıntı yapılabilir.

YAZILARIN BİLİMSEL VE HUKUKİ SORUMLULUĞU

Madde 16

Yayımlanan yazıların bilimsel ve hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazıların içeriğinden ve kaynakların doğruluğundan yazarlar sorumludur. İstanbul Tıp Fakültesi Dekanlığı, editör, yardımcı editör ve yayıncı, dergide yayınlanan yazılar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

YAYIN ŞARTLARI

Madde 17

1. Bülten yılda dört kez yayımlanır.
2. Yayımlanan yazılardaki fikir ve görüşler yazara aittir.
3. Kurallara uymayan yazılar yayımlanmaz.
4. Yazı, yayına kabul edildikten sonra yazarından metnin Word 6.0 veya sonrası sürümüyle tablo ve şekillerin ise Excel 6.0 veya sonrası sürümüyle yazılmış bir kopyası CD de, şekiller ise Jpg formatı ile Editör'e gönderilir.

ETİK

Madde 18

İstanbul Tıp Fakültesi Bülteni'nin yayınlanması amacı ile gönderilen yazılar etik kuralların uygunluğu açısından değerlendirilir.

GİDERLER VE BASIM İŞLEMLERİ

Madde 19

1. Dekanlık Makamının onayının alınmasından sonra basımına karar verilen bülten, İstanbul Tıp Fakültesi bütçesinden her sayıdan bin adet olmak üzere basılarak, ilgili kurum ve kuruluşlara ücretsiz olarak dağıtılır ve Dekanlık portalında yayımı yapılır.
2. Gerekli görüldüğünde ilave baskı yapılabilir.

ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

Madde 20

1. Yayın kurulu değerlendirme sistemi vardır. Bültendeki yazı, şekil ve resimlerden kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Bültende her yayın yılı sonunda kendi yıllık dizini, konu ve yazar dizini olarak bulunur. Bültenlerde, bültenin sahibi, editör, yayın kurulu belirtilir. Yazının içeriğinde olabilecek çarpıtmalardan alıntı yapan ve yayımlayan kişi ya da kuruluşlar; tercüme yazıların yayım izninden tercüme eden sorumludur.
3. Bülten ücretsiz olup, Dekanlıkça belirlenen adreslere ve talepte bulunanlara dağıtımı yapılır.
4. Bültene her sayı için reklâm kabul edilebilir. Reklâm şartları editör ve Dekan tarafından belirtilir.

YÜRÜRLÜK

Madde 21

Bu Yönerge onaylandığı günde yürürlüğe girer.

YÜRÜTME

Madde 22

Bu Yönerge hükümlerini İstanbul Tıp Fakültesi Dekanlığı yürütür.